

JUHÁSZ KORNÉLIA

Móka

NC/X Orbitron, becenevén Trony, csillogó szemekkel vizsgálta a dafonterek játékasztalát. Gombok, csipkártyák átláthatatlannak tűnő káosza hevert a fogaskerekek és huzalok villogó labirintusában.

– Te jössz – dörmogte a duplaszarvú, spirálos íriszű dafonter vele szemben izgatottan fészkelődő társa felé. – Én a helyedben passzolnám a kört. Ha a marsi vérmedúzaim mezejébe száll a hajód...

– Az tetszene ám... – morogta a másik, majd a párosukat figyelő Trony őszinte elragadtatására a dafonter anyanyelvén elkáromkodta magát. – Khumdampfelhampf...

Trony, az Ūrakadémia kutatója épp átkozni kezdte volna magát, hogy nem kapcsolta be a hangrögzítőjét, amikor az eddig három kiálló fogával karmait rágó dafonter felsóhajtott. – Pörgetek...

Kattogás és kerregés után a játéklapon az Új mező felirat jelent meg, majd egy szenttelen nőnemű géphang szólalt meg:

– A hajó a Föld bolygó, Szlovákia állam déli része, Felvidék felett száll. Ahogy ereszkedik, Csallóköz tájegység, Galántai járás, Málnáskürt fölött állapotodik meg. A krónikák alapján a települést az emberi faj keresztény típusú időszámítása szerint a 10. században alapították. Templomát Fellner Jakab tervezte és 1759-ben nyerte el mai alakját. Legértékesebb nyersanyaga a híres málnási fehér kenyér. Mezőgazdász település. Ásványkincsei elhanyagolhatóak. Három oktatási intézmény, hét kereskedelmi létesítmény, két temető és egy öregotthon tartozik hozzá. Lélekszám ezer...kétszáz...negyven...kettő.

– Na, mit fogsz tenni, mázlista? – tudakolta gunyorosan a kétszarvú dafonter.

– Szerencsepróbát teszek. – jelentette komolykodó biccentéssel a kérdező.

– Ha ásványkinyerést sorsol neked a gép, elkótyavetyéled a jó lehetőséget – kattogott elégedetlenségében a torkánál lévő gyémántalakú hangképző szervvel a dafonter. – Miért nem játszod ki rájuk a feltámasztás csipkártyádat?! Két temető...

– Ha tanács kell, szólok! – kísérték kattogások a háromfogú dafonter szavait is. – Gép! Szerencsepróbát!

Trony elbűvölve figyelte, ahogy a játékasztal huzalai közül egy kerek, pörgő korong emelkedett ki. Ahogy lassult a pörgése, a kutató ki tudott venni pár piktogrammal ellátott feliratot: ásványkinyerés, feltámasztás, állatvihar, természet foga és...

– Apokalipszis flow!!! – csapta ég felé karmos ökleit a háromfogú, mire társa káromkodva csapta az asztalhoz csipkártyáit.

– Ha nem tudnám, hogy a Gép nem engedi meg a csalást, most azt ordítoznám, hogy csaltál. Chumpfatumpf! – csóválta kétszarvú fejét. – Nyertél. Nézzük a showt?

– Miért ne? – vont a vállát a kérdezett, majd vendégük felé fordult. – Ez valós időben megy...

Az asztalon a korong monitorrá rendezte át magát, melyen kő- és tűzáradat elől menekülők vívták esélytelen küzdelmüket. Az árkokba elszenesedett, szétromcsolt hullák zuhantak.

– De ez nem igazi, ugye? – kérdezte bizonytalan mosollyal Trony.

– Dehogynem! Persze hogy az! – Röhögtek fel kórusban nyakgyémántjukat kattogatva a dafonterek. – Másképp mi volna benne a buli?! Tegyük rá hangot...

Trony tekintete kiüresedett a döbbenettől. Ahogy a málnáskürtiek sikoltozását hallgatta, megállapította, hogy megint megtapasztalt valami újat.

– Iszonyatos egy móka – sóhajtott a kutató, majd megvonta csontos vállát –, de ilyen is van...

Fecsó Szilárd: Doboz 3, asszamlázs, 100x33 cm, Pálháza Kőkapu